

Ο εκκλησιασμός - Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Πρόλογος

Ακολουθεί το Ε΄ και τελευταίο μέρος από τμήματα ομιλιών του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου που αφορούν στον εκκλησιασμό των πιστών, τα οποία έχουν συλλεχθεί και εκδοθεί από τους πατέρες της μονής Παρακλήτου στη σειρά «Φωνή των Πάτέρων» το έτος 2010.

Μέρος Ε΄

Παραμονή ως την απόλυση

Ήρθες, λοιπόν, στην εκκλησία και αξιώθηκες να συναντήσεις το Χριστό; Μη φύγεις, αν δεν τελειώσει η ακολουθία. Αν φύγεις πριν την απόλυση, είσαι ένοχος όσο κι ένας δραπέτης. Πηγαίνεις στο θέατρο και, αν δεν τελειώσει η παράσταση, δεν φεύγεις. Μπαίνεις στην εκκλησία, στον οίκο του Κυρίου, και γυρίζεις την πλάτη στα άχραντα Μυστήρια; Φοβήσου τουλάχιστον εκείνον που είπε: «Όποιος καταφρονεί το Θεό, θα καταφρονηθεί απ' Αυτόν» (Πρβλ. Παροιμ. 13:13).

Τί κάνεις, άνθρωπε; Ενώ ο Χριστός είναι παρών, οι άγγελοι Του παραστέκονται, οι αδελφοί σου κοινωνούν ακόμα, εσύ τους εγκαταλείπεις και φεύγεις; Ο Χριστός σου προσφέρει την αγία σάρκα Του, κι εσύ δεν περιμένεις λίγο, για να Τον ευχαριστήσεις έστω με τα λόγια; Όταν παρακάθεται σε δείπνο, δεν τολμάς να φύγεις, έστω κι αν έχεις χορτάσει, τη στιγμή που οι φίλοι σου κάθονται ακόμα στο τραπέζι. Και τώρα που τελούνται τα φρικτά Μυστήρια του Χριστού, τ' αφήνεις όλα στη μέση και φεύγεις;

Θέλετε να σας πω τίνος το έργο κάνουν όσοι φεύγουν πριν τελειώσει η θεία Λειτουργία και δεν συμμετέχουν έτσι στις τελευταίες ευχαριστήριες ευχές; Ίσως είναι βαρύ αυτό που πρόκειται να πω, μα πρέπει να το πω. Όταν ο Ιούδας πήρε μέρος στον Μυστικό Δείπνο του Χριστού, ενώ όλοι ήταν καθισμένοι στο τραπέζι, αυτός σηκώθηκε πριν από τους άλλους κι έφυγε. Εκείνον, λοιπόν, τον Ιούδα, μιμούνται... Αν δεν έφευγε τότε εκείνος, δεν θα γινόταν προδότης, δεν θα χανόταν. Αν δεν ξεχώριζε τον εαυτό του από το ποίμνιο, δεν θα τον έβρισκε μόνο του ο λύκος, για να τον φάει.

Μετά τον εκκλησιασμό

Εμείς ας αναχωρούμε από τη θεία Λειτουργία σαν λιοντάρια που βγάζουν φωτιά, έχοντας γίνει φοβεροί ακόμα και στο διάβολο. Γιατί το άγιο αίμα του Κυρίου που κοινωνούμε, ποτίζει την ψυχή μας και της δίνει μεγάλη δύναμη. Όταν το μεταλαβαίνουμε άξια, διώχνει τους δαίμονες μακριά και φέρνει κοντά μας τους αγγέλους και τον Κύριο των αγγέλων. Αυτό το αίμα είναι η σωτηρία των ψυχών μας, μ' αυτό λούζεται η ψυχή, μ' αυτό στολίζεται. Αυτό το αίμα κάνει το νου μας λαμπρότερο από τη φωτιά, αυτό κάνει την ψυχή μας λαμπρότερη από το χρυσάφι.

Προσελκύστε, λοιπόν, τους αδελφούς μας στην εκκλησία, προτρέψτε τους πλανημένους, συμβουλέψτε τους όχι μόνο με λόγια, αλλά και με έργα. Κι αν ακόμα τίποτα δεν πεις, αλλά βγεις από την ιερή σύναξη, δείχνοντας στους απόντες -και με την εμφάνιση και με το βλέμμα και με τη φωνή και με το βάδισμα και μ' όλη σου τη σεμνότητα- το κέρδος που αποκόμισες από το ναό, αυτό είναι αρκετό για παραίνεση και συμβουλή. Γιατί έτσι πρέπει να βγαίνουμε από το ναό, σαν από ιερά άδυστα, σαν να κατεβαίνουμε από τους ίδιους τους ουρανοί. Δίδαξε όσους δεν εκκλησιάζονται ότι έψαλες μαζί με τα Σεραφείμ, ότι ανήκεις στην ουράνια πολιτεία, ότι συναντήθηκες με το Χριστό και μίλησες μαζί Του. Αν έτσι ζούμε τη θεία Λειτουργία, δεν θα χρειαστεί να πούμε τίποτα στους απόντες. Αλλά βλέποντας εκείνοι τη δική μας ωφέλεια, θα νιώσουν τη δική τους ζημιά και θα τρέξουν γρήγορα στην εκκλησία, για ν' απολαύσουν τα ίδια αγαθά, με τη χάρη και φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον οποίο, μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, αιώνια ανήκει η δόξα. Αμήν.

Από της εκδόσεις της Ιεράς Μονής Παρακλήτου «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ»

"Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ" Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Ωρωπός Αττικής 2010

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως - Πορεία προς την Ανάσταση

Την Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, στο μέσο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία προβάλλει ως ενίσχυση και νόημα της ζωής των πιστών τον Σταυρό του Κυρίου. Υπήρξε πράγματι τόσο σοβαρή η περίπτωση της πνευματικά νοσούσης ανθρωπότητας ώστε χρειάστηκε να πεθάνει και να αναστηθεί για να τη σώσει και ο μοναδικός γιατρός ψυχών και σωμάτων, ο Θεάνθρωπος Ιησούς.

Μόνο το αίμα Του πάνω στο σταυρό υπήρξε ικανό να κερδίσει για το Θεό τις υποδουλωμένες στον νόμο της αμαρτίας ανθρώπινες συνειδήσεις, «γενόμενος ο ίδιος κατάρα», όπως και ο απόστολος Παύλος αναφέρει στην προς τους Γαλάτες επιστολή του (3,13).

Στο Σταυρό του Χριστού, που είναι η κατεξοχήν ανιδιοτελής θυσία όλων των εποχών, ο ανθρώπινος πόνος παντρεύτηκε τη δόξα του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι καμία γνήσια θυσία (δηλαδή από αγάπη) δεν πηγαίνει πια χαμένη. Ότι ο άνθρωπος είναι άνθρωπος όταν και όσο θυσιάζει τον ατομισμό του προς όφελος των υπολοίπων αδελφών του και πως στη θυσία αυτή βρίσκει κανείς τον εαυτόν του, τον αληθινό σκοπό της ζωής του, στοχεύοντας στην προσωπική του ανάσταση.

Αν ο Χριστός υπήρξε ο κατεξοχήν «αντάρτης της αγάπης» (Η αρχή της Ελπίδας, Έρνστ Μπλοχ), ο σταυροφόρος της αλήθειας και ο μεγαλύτερος επαναστάτης της ειρήνης, τότε καταδικάστηκε να πεθάνει γιατί «υπήρξε η καταδίκη της διεφθαρμένης ζωής μας» (Ψυχία από της τραπέζης, Κ. Κούρκουλα), αφού πολλές φορές οι άνθρωποι προτιμούν το σκοτάδι παρά το φως. Η ανάστασή Του όμως αποτελεί την μεγαλύτερη επανάσταση και αναγέννηση στα ανθρώπινα (βλ. Δοκίμια φιλοσοφίας της Θρησκείας, Μ. Μπέγγζου). Η γνήσια ελευθερία, πράγματι, είναι η απελευθέρωση από τα πάθη, που κρατούν τον άνθρωπο δέσμιο στην ύλη και εμποδίζουν την όραση του θείου του προορισμού.

«Στο εξής κάθε άνθρωπος κρίνεται από τη στάση του απέναντι στο Σταυρό του Χριστού, τη φιλία ή την έχθρα του» (Σταυρός και Ανάσταση, εκδ. Ακρίτας). «Έχουμε ταφεί μαζί Του, βεβαιώνει ο Παύλος, δια του βαπτίσματος στο θάνατο ώστε, όπως ο Χριστός αναστήθηκε εκ νεκρών με τη δόξα του Πατέρα, έτσι και εμείς να ζήσουμε μια νέα ζωή» (Ρωμ. 6,4). Έτσι, «αν ο χριστιανισμός σταματούσε στο Σταυρό θα καταντούσε ειδωλολατρία, αφού θα παρέβλεπε την Ανάσταση» (Ο Θεός στον οποίο δεν πιστεύω, Χουάν Αρίας), αλλά και «αν αληθινά επιθυμείς να κατέχεις το Χριστό, μην τον ζητήσεις χωρίς τον σταυρό» (Μηνύματα Τριωδίου, αρχιμ. Γ. Ραπτόπουλου), πολύ όμορφα συνήθιζε να λέει ευσεβής χριστιανός.

Σταυρός και ανάσταση είναι λοιπόν αλληλένδετα σωτηριολογικά γεγονότα στη ζωή και το έργο του μοναδικού λυτρωτή της οικουμένης Ιησού Χριστού και θα πρέπει το Θείο δράμα του Αμνού του Θεού να μας ικανώνει ώστε ως τέλειοι ακόλουθοι του εσταυρωμένου «να αισθανόμαστε όπως ο Μπετόβεν, ο οποίος απαντώντας κάποτε σε μια βαριά άρρωστη

κυρία, έγγραφε: “Όλοι οι άνθρωποι υποφέρουν. Στον κόσμο αυτό καθένας καλείται να σηκώσει το σταυρό του. Ο πιστός και γενναίος υπομένει μέχρι τέλους χωρίς παράπονα και εγγίζει με το δάκτυλό του τους τύπους των ήλων του σταυρού Του. Παίρνει δύναμη από το Σταυρό του Κυρίου και οραματίζεται το βραβείο που θα δώσει ο Ύψιστος σ’ αυτούς που γνωρίζουν να αρνούνται τον κατώτερο εαυτό τους και να νικούν» (Κούρκουλα, όπου ανωτέρω).

*Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου,
Πηγή άρθρου: www.oodegr.com*

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

Κάθε Δευτέρα:

18.00 Η ακολουθία του μεγάλου αποδείπνου.

Κάθε Τρίτη:

18.00 Η ακολουθία του μεγάλου αποδείπνου.

Κάθε Τετάρτη:

18.00 Η ακολουθία των Προηγιασμένων.

Κάθε Πέμπτη:

18.00 Η ακολουθία του μεγάλου αποδείπνου.

Κάθε Παρασκευή:

17.30 Η 1^η ακολουθία των Χαιρετισμών.

19.30 Η 2^η ακολουθία των Χαιρετισμών.

Κάθε Σάββατο:

07:30 ο ‘Ορθρος και 08:30 η θεία λειτουργία.

18:00 ο εσπερινός της Κυριακής.

Κάθε Κυριακή:

07:30 ο ‘Ορθρος και 09:00 η θεία λειτουργία.

18:00 ο κατανυκτικός εσπερινός.

“ΥΔΩΡ ΖΩΗΣ”

Μηνιαία έκδοση του Ενοριακού Ιερού Ναού Ζωοδόχου Πηγής Κάτω Πατησίων.
Ζαχαρία Παπαντωνίου 65, Τηλ/Fax: 210 8313 403, Τ.Κ. 111 45, ΑΘΗΝΑ
Υπεύθυνος ύλης: Αρχιμ. Φώτιος Καραδήμας Πρόεδρος του Εκκλ. Συμβουλίου
Ιστοσελίδα I.N.: www.zoodoschos.gr • E-mail: contact@zoodoschos.gr